

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΟΒΙΤΣ

[Ο ΝΥΝ ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΟΒΙΤΣ ἠγεμὼν τῆς Σάμου, ἐγεννήθη ἐν Σκόδρα τῆς Ἀλβανίας, ἀνήκων εἰς μίαν τῶν ἐπιφανεστέρων ἐν Ἀλβανίᾳ οἰκογενειῶν. Περαιτώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐξελέχθη ὑπὸ τοῦ ἰσοθόδξου πληθυσμοῦ τοῦ νομοῦ Σκουτάρως διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακτόρων ἐν ἰδιότητι ἐπιτιμου σωματοφύλακος τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τοῦ τότε τοιοῦτου Ἀπιούλ Ἀζίζ θελήσαντος νὰ σχηματίσῃ σωματοφυλακὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐφ' ἱκανὸν ὡς τοιοῦτος διατρίψας ἐν τοῖς ἀνακτόροις, καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἀοιδίμου ἐκείνου Σουλτάνου ἐπισπασάμενος εἰσῆχθη ἀκολούθως εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τὸ πρῶτον μὲν ὠνομάσθη ὑποδιοικητὴς Μοναστηρίου (Βιτωλίων), εἶτα δὲ ἀπεστάλη εἰς Κρήτην ὡς ἑπαρχὸς Ἀλικιανοῦ, τῆς τανῦν Κυδωνίας, καὶ κατόπιν ὑποδιοικητὴς Κρήτης. Μετὰ ταῦτα προήχθη εἰς γενικὸν σύμβουλον τῆς Νομαρχίας Κρήτης, καὶ κατόπιν εἰς διοικητὴν Λασιθίου, ἐν περιστάσεσι δ' εὐρεθεὶς δυσχερεστάταις πολλὴν διοικητικὴν ἱκανότητα καὶ σύνεσιν μεγίστην ἐπεδείξατο. Ἐκ Κρήτης ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἐκτιμώσης προσηκόντως τὰ διοικητικὰ αὐτοῦ προσόντα, ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ νομοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως μετὰ τὴν ἐκκένωσιν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ῥωσικῶν στρατῶν, μεθ' ὃ διωρίσθη διοικητὴς Διδυμοτοίχου, ἑπαρχίας νεωστὶ συστάσης. Εἶτα διωρίσθη διοικητὴς Δεδεαγάτς, καὶ ἐν ἔτει 1890 ἐκ νέου γενικὸς σύμβουλος τῆς νήσου Κρήτης, τοιοῦτος δὲ διατελῶν διωρίσθη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΟΒΙΤΣ
Ο ΝΥΝ ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

κατὰ Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἡγεμῶν τῆς Σάμου.

Ὁ Γεώργιος Βέροβιτς κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, προσήνεγκε τῇ Αὐτ. Κυβερνήσει μεγάλας καὶ πεφωτισμένας ἐκδουλεύσεις, νοήμων εἰς ἄκρον καὶ ρέκτης ὢν, χαρακτῆρα δὲ κεκτημένος εὐθὺν καὶ ἀποφασιστικόν· εἰς ἀπάσας δὲ τὰς ἐπαρχίας, ἔνθα διώκησε, κατέλιπε τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὸ φιλοδίκαιον αὐτοῦ, διὰ τὸ ἀνυπόκριτον καὶ τὸ φιλοπρόοδον. Ὅθεν καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἀμείβουσα αὐτόν, τῷ ἀπένειμε τὸν τίτλον βεη-λέρβεη μὲ τὸν τοῦ πασᾶ, καὶ τὰ παράσημα Ὀσμανιᾶ καὶ Μετζιτιᾶ δευτέρας τάξεως ὡς καὶ τὰ τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου.

Ὁ Γεώργιος Βέροβιτς μακρὰν κεκτημένος διοικητικὴν πεῖραν διέκρινεν ἀμέσως καὶ κατενόησε τὰ ἐν Σάμῳ κακῶς ἔχοντα καὶ ἤδη εὐστόχως ἀσχολεῖται περὶ τὴν ριζικὴν αὐτῶν θεραπείαν· αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ πρὸς βελτίωσιν ἀπάντων τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως, ἡ δι' ἐγκυκλίου προκηρυχθεῖσα ἀπὸ τῶν κομμάτων χειραφεσία τῶν ὑπαλλήλων καθισταμένων μονίμων ἐν ὄσφ ἐπιτελῶσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ἡ γενομένη εἰς αὐτοὺς ἔντονος ἀπαγόρευσις τοῦ νάναμιγνύωνται εἰς τὰς κομματικὰς διαμάχας, καὶ ἡ ἐν γένει μέχρι τοῦδε διοικητικὴ αὐτοῦ πορεία ὑπισχνοῦνται ἐν Σάμῳ τὰ ἄριστα τῶν ἀποτελεσμάτων.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

— Η ΜΑΝΑ

- Μάνα μ', ἀλήθεια βγαίνουνε — Παίρνουνε τὰ κακὰ παιδιὰ,
τὴ νύχτα οἱ βουρκολάκι σύ 'σαι καλὸ παιδάκι . . .
καὶ παίρνουν τὰ παιδιὰ ; Χριστὸς καὶ Παναγιά !